

Шуменска поща

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО и ОБЩЕСТВЕННОСТЪ
УРЕЖДЪ КОМИТЕТЪ
Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ
Редакция и администрация
Пл. „Царъ Борисъ“, тел. 140
ИЗЛИЗА: СРЪДА и СЪБОТА
АБОНАМЕНТЪ:
ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ.
ОБЯВЛЕНИЯ:
ТЪРГОВСКИ и ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. СМ. КВ.

Това което става и идва

Днешната война по своитъ размири и последствия е обоносна. Тя решава бъдещето на великитъ и господ-
вующи държави; ще промъни стопанския животъ на
външното и ще определи за цъли десетилъния устрой-
ството на обществения животъ на народитъ, както и вида
бъдещитъ международни отношения.
Нашата национална свобода и справедливи и законни
пирации иматъ въ лицето на победителитъ и СССР реши-
телни подръжници. Тъ сж като гранитенъ стълбъ, който
въдъхновява упование и надежда.
Ние сме въ началото на едно близко по-свѣтло бъдеще.
Лгариия съ право очаква заслуженошо.

ПЕТИСЪ

ИНЕРЦИЯ

Когато учителтъ ни по-
вика се мжчеше да ни обясни
е инерция, ние го гледахме
о гарджета, които се чудятъ
до майка имъ е донесла
чета, които не могатъ да
тнатъ. Съ голъми усилия,
но лъво запомнихме, че
никоя било стремлението на
тата да останатъ въ покой
движение.
Съдва когато порастнахъ раз-
еритъ сжщността на цѣлата
ота, защото дори примѣрѣтъ
вагона, който внезапно
тъгва, та падатъ пѣтницитъ
е адъ и примѣрѣтъ за пада-
амея напредъ създачъ, когато
ататъ не спрѣ, не ни уясниха
пре работааа.
Когато всѣко биологично сж-
ство и азъ се подчинихъ на
онитъ на природата и се
тнихъ. Образувахъ семейство
очнахъ да се грижа за него.
като се лъжехме съ жената,
свѣтло вървеше гладко като по
исление и като че сме маши-
смазани съ най-финно масло.
щомъ мина сватбата, по-
жението се промѣни. Тогава
енно разбрахъ що е то сж-
нската инерция.
Да ви обясня: Стана сутринъ.
яла печката, кипне чайника,
жа закуската, а жената лежи
е мърда въ леглото. Закусъ
тъ, тръгна за работа и си
ля:—това трѣбва да е пър-
видъ инерция, дето ни раз-
въяше учителя по физика.
Та още първата недѣля тръгна-
по новитъ сватби въ града.
на, че две, че три. Минавахме
и дома и азъ правя пред-
кение да се приберемъ вече
кжжи. Жената казва:
е може. Има още две булки
Долната махала, трѣбва да
видимъ. И отминава, за-
ава и като ремарке ме от-
е и мене въ Долната махала.
ка, си мисля азъ, това е си-
но втория видъ инерция—
го не може да се спрѣ изъ
анъ пжтъ.
е като почна тя една, всѣ-
денъ примѣри, безброй при-
ри отъ двата вида инерция.
най-силна се указа инерция-
на езика. Само да се раз-
казва веднажъ моята поло-
ика, че ела да видишъ, можъ
я спря. Особено, ако се
за съ мене или съ мама.

Видѣхъ се въ чудо, а и майка
ми взе да ме сжди: така, синко,
не може. Трѣбва да се оправи
нѣкакъ.
Срамъ не срамъ, поискахъ
азъ една физика отъ една малко
съседче и почнахъ да я чета.
Отъ де да ми дойде на умъ, че
нѣкога ще ми дотрѣбва въ
живота, та да съмъ я изучилъ
по-добре. И съ радостъ открихъ,
че имамъ цѣръ и за инерцията:
това било силата.
Щомъ направихъ това отк-
ритие и работата тръгна къмъ
оправяне, Стана сутринъ азъ,
ама избутахъ изъ леглото и
жената да шета. Протестира,
но това си е въ реда на нѣща-
та—инерченъ моментъ единъ
видъ. Тръгнемъ пакъ по сватби
или на разходка, ама не иска
ли да спре, поставямъ силата
въ действие и стопъ-право у
дома—тръшва се на миндера и
плаче. А когато езика забрави
мѣрката и не може да спрѣ,
развържа азъ моя езикъ и сж-
що като два влака, които се
сблъскватъ и веднага заставатъ
въ покой, така и у насъ се
възстановява спокойствието.
Ехъ, има още нѣщо да се
оглажда, но инерция е това, не
може изведнѣжъ всичко да се
оправи, особено като се вземе
предъ видъ, че бѣхъ изпусналъ
спирачкитъ и моя семеенъ влакъ
бѣше полетялъ по инерция съ
голѣма бързина.
Александъръ М. Герасковъ

Фризйора работникъ
Али Османъ Шюкриевъ
набедения (М И Т К О)
е уволненъ отъ „СИНИЯ
САЛОНЪ“ поради въ-
интереса на салона
1—1
ПЕЧАТНИЦА
„ЗОРЪ“ - Шуменъ

ПРОСВѢТА НА СЕЛОТО

Силата на науката е голѣма
Чрезъ нея се преустройватъ цѣ-
ли страни, туря въ яркъ от-
печаткъ една епоха, която
бележи възхода на едно поко-
лѣние. Науката се ражда отъ
живота и трѣбва да бжде слу-
гиня на неговитъ нужди. Само
тогава тя ще може да изиграе
своята голѣма роля, защото ще
бжде въ по-тѣсенъ контактъ съ
масата. Науката е най-много
потрѣбна тамъ кждето се твo-
рятъ по-вече блага. Нѣкжде тя
достатъчно е приложена, а нѣ-
кжде дори не се знае за ней-
ното сжществуване. Да вземемъ
селото — фундамента на всѣка
културна инициатива. Въ пос-
ледно време се забелязва едно
раздвижване отъ селата къмъ
градоветъ. По издигналитъ се
духовно селски синове, напу-
щатъ селото. Приселили се въ
града тѣ бързо забравятъ се-
лото и неговитъ нужди... Бъл-
село все още е лишено отъ
удобни и бързи съобщения отъ
списания и вестници и по този
начинъ плодоветъ на науката
сж чужди за него. То живѣе
все още съ старото. Единъ от-
раденъ фактъ е особено оче-
бнитошъ. Учатъ се младежъ
презъ празникитъ развива трѣ-
скава културно-просвѣтна дей-

ностъ. Това е много, ако нѣма-
ше една особена секта „култур-
трегери“, които проповѣдватъ
между селянитъ погрѣшното
схващане, че селото ще се про-
свѣти, когато всички се научатъ
да танцуватъ и пр. Безъ да от-
ричаме въ нѣкои насоки благо-
ворното влияние на танца, ние
апелираме къмъ тая младежъ
да посочва на нашия селянинъ
не танца, а това което се от-
нася до неговата нива и оборъ.
Българския селянинъ има нуж-
да отъ просвѣта, която се от-
нася прѣко до нѣговитъ нуж-
ди. Нашия контактъ съ селя-
нина нека бжде не чрезъ „мо-
дернизми“, които увреждатъ на
неговата дейностъ, а чрезъ кни-
гата и истински просвѣтни съ-
вети, освободени отъ каквото и
да е демагогство. Синътъ на
селото винаги трѣбва да работи
за нуждитъ на своя баща и
братъ тамъ въ селото, които
отъ ранна утринъ до късна ве-
черъ порятъ съ оралото черната
майка-земя. Преградата между
орачъ и у-лъ, народъ и интели-
генция трѣбва да падне отъ
сцената на селото. Всички за-
едно трѣбва да градятъ свѣт-
лия утрешенъ день.

Ил. Ст. Петковъ

ХУДОЖЕСТВЕНИ
Мебели
търсете и поръчвайте при
Антонъ Чолаковъ
художникъ, резбаръ и тапицеръ

Редакционни. Първото шестмесечие отъ текущата
година на вестника ни изтече. Редакцията въ рамкитъ ѝ въз-
можното е била редовна. Нека и абонатитъ ни бждатъ редo-
вни и изплатятъ абонамента си поне за изтеклото време. Тия
дни нашия инкасаторъ ще ги споходи.

СИМЕОНЪ МАРИНОВЪ

РАКЕТА 1950 Г. (2)
Претърсванията до сутринъ-
та не дадоха резултатъ. Само-
летитъ, заблудени, пристигнали
единъ следъ другъ. Минаха три
дни, четири дни, седмица—вой-
сковитъ части, изморени, за-
почнаха да се завръщатъ една
следъ друга въ базитъ си—раз-
очаровани, изморени до смъртъ.
Нищо не бѣ постигнато. Мо-
билизираното население сжщо
нищо не откри. А всичката тая
тайнственостъ възбуди до по-
следна крайностъ духоветъ.
Много мастило изписваха
вестникитъ, но не дойдоха до
положително обяснение на
чудното явление. Научнитъ спи-
сания измждриха нѣкаква дъл-
боко-учена теория, въ която се

Подъ нашия погледъ

РОДИНА
НАЦИОНАЛЕНЪ БОРЕЦЪ
или ВЪЧНИИЪ ЕВРЕИНЪ.
Безъ родина нито плътъта
нито душата може да живѣе.
Тя е лоно на всѣка история и
култура. Отъ нея излизаме и
въ нея се връщаме. Безъ
родина значи безъ олтаръ.
Родното зове къмъ подвигъ,
а международното къмъ по-
литически и стопански теории.
Колкото и да се стремимъ да
подражаваме на безотечестве-
нитѣ, винаги си оставаме
вързани за родината, винаги
дишаме нейния дѣхъ и носимъ
въ очитъ си нейния блѣсъкъ.
Майката—родина не ни из-
пуца отъ гърдитъ си, за да не

заприличаме на блудни синове,
които не живѣятъ за нищо, не
очакватъ нищо. Затова без-
отечественостъта е ницета и
проклятие.
Еврейството затуй е чуждо
на хайдушкия духъ на свобо-
дата. Затова то е безисторично
живѣе безъ първично вдѣхно-
вание, спекулира върху идеята
за революцията, но рѣдко уча-
ствува въ нея; то е символъ на
боязънъ. Историческиятъ жи-
вотъ може да се осжществи
само въ родината.
Не трѣбва да се оставяме да
бждемъ заблуждавани отъ
криворазбрания пацифизмъ,
който порицава смъртъта за
роденъ край, смъртъта за сво-
бода, за честъ, за правда на
поборения.
Отечеството, народа, неговата
история, езикъ, характеръ и по-
вѣрие за истинския националенъ
човѣкъ не сж нѣкакви научно-
исторически и етнографски фак-
ти, а сж живитъ сили на единъ
организмъ, на единъ свещенъ
гений. Тѣ сж преживѣвали и-
деята за родината всички рим-
ски и древногермански херои.
Тѣ го преживяватъ днесъ
ония, които свързватъ личното
си изкупление съ жертвата си
предъ родината. Fiat lux

Какво става по свѣта

СЛЕДЪ окупацията на
Бесарабия и Буковина, на
Балканитъ е настанало отно-
сительно спокойствие.
ГЕРМАНСКИЯТЪ и ита-
лианскиятъ печатъ презъ по-
следнитъ дни проявиха го-
лѣмъ интересъ къмъ иска-
нията на България и Унгария.
Благодарение намѣсата на
дветъ сили, войната на Бал-
канитъ за сега е избѣгната.
Исканията на България и Ун-
гария ще се осжществятъ въ
момента, когато се извършва
новото прекрояване на Европа.
РОМЪНИИЯ която е изпра-
вена предъ нова историческа
ориентировка се е отказало
отъ англо-френскитъ гаран-
ции.
ОПРОВЕРГАВА се, че на
българо-ромънската и унгаро-
ромънската граница сж ста-
нали инциденти.
СССР е установилъ съвет-
ски режимъ въ Бесарабия и
Буковина. Предъ нѣкои черни-
морски ромънски пристанища
сж се появили съветски бой-
ни кораби.
В-КЪ „ТАЙМСЪ“ пише
че най-голѣмата поука за
малкитъ държави е, че тѣ
трѣбва да бждатъ изправени
предъ обединителенъ, а не
разединителенъ процесъ. Не
трѣбва да се създаватъ из-
лишни стопански граници.
ПУБЛ.

марината и изчезналъ по посока
къмъ Булонската гора. Корабътъ
билъ видѣнъ и въ предградие-
то Сенъ-Дени, видѣли го и въ
Версайлъ. И отъ Парижъ се
изгубилъ тайнствено, въпрѣки
непроницаемитъ за неприятеля
военни прегради, които окржа-
ватъ тоя градъ, въпрѣки шпион-
ската мрежа и разузнавачи.
Това второ появяване на
вретенообразния корабъ—нека
предизвика силна буря. Свѣтътъ,
който сякашъ не бѣ повѣрвалъ
твърде на българското радио и
на сензационнитъ описания на
българскитъ вестници, сега, ко-
гато чу тая новина, прѣсната отъ
радиопредавателя на високата
Айфелова кула, се видѣ из-
правенъ предъ чудна и не-
разрешима загадка. Коментаритъ
бѣха безкрайни. Свѣтътъ,
който избочи обича противо-

София и провинцията

Както французитъ могат спокойно да кажатъ, че Парижъ това е Франция, така и ние—българитъ, можемъ да кажемъ същото по отношение на България.

София е сърдцето и ума на България. Въ нея сж събрани всички факултети на единствениятъ ни университетъ, въ нея живятъ всички наши голъми артисти; въ нея се намира най-добриятъ ни театър, опера, въ нея най-сетне ставатъ най-голъмитъ художествени изложби. Провинцията тъне въ забвение, въ мракъ. Наистина, особено въ по-голъмитъ ѝ градове има културни огнища: театри, музеи, домове на изкуствата и прочие, но поради това, че столицата е привлѣкла къмъ себе си много творчески сили жадни за слава и кариера, тукъ сж останали по-скромнитъ културни работници и идеалисти. Отъ друга страна, моралната и материална подкрепа, която самото общество и държава дава на тѣзи културни огнища е далечъ по-малка, отъ тази, която се дава на столичнитъ. Ето защо културниятъ животъ въ провинцията не стои на завидна висота. Обаче, не може да се отнесе и печалниятъ фактъ, че голъмитъ ни поети, художници, артисти и музиканти, даже и когато сж родени и израсли въ провинция-

та, малко си спомнятъ за нея.

Затова литературнитъ четения, концерти и художествени изложби, сж изключение въ провинцията. А провинцията е майка—кърмачка на столицата. Тя е неизчерпаемъ рудникъ на здраве, бодростъ и таланти. Деветдесетъ на сто, може би, отъ всички наши учени и артисти, които се подвизаватъ въ столицата, сж рожба на сжщата тази провинция. Крайно време е, ученитъ и артиститъ отъ София съ честитъ си гостуваня въ различнитъ градове, па даже и села на провинцията да внесатъ културно раздвижване.

Крайно време е сжщо държавата да помогне съ по-значителни суми на изнемогващитъ провинциални културни институти.

На провинцията—този изворъ на жива вода за обновление, не трѣбва да се гледа отъ когото и да е съ пренебрежение, съ насмѣшка и равнодушие.

Да работимъ всички за културното преуспѣване на провинцията, защото България не е само София, а и всички колиби, селца, паланки и градове, прѣснати на северъ и на югъ, на изтокъ и западъ въ родината ни!

Христо Боеджиевъ

Единъ славянинъ прѣвъ приложи безжичния телеграфъ

За такива баяния не бивало да се прахосватъ пари. Първото предаване до „Ермакъ“

Въ 1895 г. рускиятъ професоръ Александъръ Поповъ, проучвайки особеноститъ на атмосферното електричество, построилъ първата истинска антена. Но проф. Поповъ нѣмалъ срѣдства да продължи и разшири опититъ си за хващане на радио-вълнитъ. Официалнитъ царски власти сж се отнасяли твърде пренебрежително къмъ подобни изследвания. Министърътъ на морината адмиралъ Авеланъ, къмъ когото проф. Поповъ изпратилъ молбата си за помощъ, сложилъ на молбата следната резолюция: „Не одобрявамъ да се прахосватъ пари за такива баяния“.

Професоръ Поповъ могълъ все пакъ да продължи опититъ си, благодарение помощта отъ 300 рубли, които единъ неговъ приятелъ му далъ. Този приятелъ схвашалъ добре епохалното значение на изнамѣрването.

По това време току що е билъ довършенъ ледоразбива-

чтъ „Ермакъ“. На „Ермакъ“ проф. Поповъ направилъ първото практично приложение по безжичното предаване.

Първата радиограма, която е приела радиостанцията на „Ермакъ“ на 10 февруарий 1900 г. (значи преди 40 години) е гласѣла:

„Морското течение отнесе на ледена скала двадесетъ фински рибари. Нека „Ермакъ“ побърза веднага да ги спаси“.

Щомъ получилъ тая радиограма, „Ермакъ“ отишълъ и спасилъ рибаритъ.

Тази е била първата радиограма, изпратена не за опитъ, а за практическа целъ.

Обикновено се смѣта, че само Маркони е изнамѣрвалъ на безжичния телеграфъ. Очевидно е, че проф. Ал. Поповъ е сжщо така изнамѣрвалъ на безжичния телеграфъ и, ако е ималъ благоприятни условия за работа, този славянинъ щѣлъ да има пълното първенство.

Хроника.

Годешни. Г-ца Божанка Стжпова, учителка въ с. Златаръ се е сгодила за г. Стойчо Стойчевъ, сждебенъ кандидатъ при Шум. Обл. сждъ. Нашитъ сърдечни благопожелания.

Инспекцията на труда съобщава на всички работодатели отъ града, че до 5 юлий т. г. сж длъжни да представятъ деклар. „Б“ за II трим. отъ книжка „Злополука“. Непредставилитъ въ този срокъ декларации ще бждатъ глобени.

Стопани, които притежаватъ свини за охранване, въ града, тия свини до 15 юлий т. г. трѣбва да се изкаратъ внѣ отъ чертитъ на града, на посоченитъ мѣста отъ общината за построяване на свинарници.

За свинитъ, собственостъ на жителитъ отъ източната частъ на града ще се устроятъ свинарници въ мѣстността „Сусурлука“ въ старитъ прѣсници нахходящи се между Добруджанския кварталъ и склада на 3 инж. дружина.

За свинитъ отъ западната частъ на града, ще се устроятъ такива въ мѣстността „Шипкѣна“ въ изоставената прѣсница.

За собственици на търговска стока-свини ще се устроятъ свинарници въ мѣстн. „Сусурлука“ източно отъ тухларницата на Ж. Стояновъ.

Граждани, които иматъ лозя, ниви и пр. внѣ отъ чертитъ на града могатъ да държатъ свинитъ си въ тѣхъ.

Забранява се на стопани, които иматъ добитѣкъ да трупатъ торъ по дворищата си.

Рѣката „Поройна“ се поддържа добре. Докато се реши какво да стане съ последната (да се покрие и пр.), нека сегашното почистване и изправление продължава, но да обхване цѣлото корито, а не камо централната частъ. Замърсяване се забелязва доста около фабрика на П. Байновъ. Тукъ съседитъ съвсемъ безконтролно хвърятъ нечистотии и замърсяватъ брѣговетъ. Необходимо е и тукъ и по нататѣкъ да надникнатъ служащитъ, опредѣлени за подържане чистота на коритото на рѣката.

Техническата палата наскоро ще почне строежа ѝ. На 18 т. месецъ изтича срока, който е даденъ на отдѣлнитъ стопани да освободятъ отчужденитъ имъ сгради. Следъ въпросната дата ще започне събарянето на постройкитъ и подготовка на терена за строежъ.

Печатница „ЗОРА“ — Шуменъ

ШУМЕНСКИ ГАРНИЗОНЪ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1141

Обявява се на интересуващитъ се, че на 1940 год. — 10 часа въ тържната зала на ского областно данъчно управление ще се преговори по доброволно съгласие за отдаване на предприемачъ доставката на овче месо на зителна стойностъ 400,000 лв. за нуждитъ на тѣ отъ Шуменския гарнизонъ.

Допускатъ се въ спазаряването конкуренти иматъ правото на такива.

Залогъ за правоучастие въ спазаряването сто отъ приблизителната стойностъ въ банни стовѣрание.

Всички разноси за публикация, гербъ и ци сж за смѣтка на доставчика.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ на гарнизона, а въ деня на спазаряването ното управление.

гр. Шуменъ 2. VII. 1940 год.

ОТЪ ГАРНИЗОНЪ

ШУМЕНСКИ ГАРНИЗОНЪ

ОБЯВЛЕНИЕ № 1156

Обявява се на интересующитъ се, че на 1940 год. — 10 часа въ тържната зала на ского обласно данъчно управление ще се преговори по доброволно съгласие за отдаване на предприемачъ доставката на говеждо месо близителна стойностъ 440,000 лв. за нужди на частитъ отъ Шуменския гарнизонъ.

Допускатъ се въ спазаряването конкуренти иматъ правото на такива.

Залогъ за правоучастие въ спазаряването сто отъ приблизителната стойностъ въ банни удостовѣрение.

Всички разноси за публикация, гербъ и ци сж за смѣтка на доставчика.

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ на гарнизона, а въ деня на спазаряването данъчното управление.

гр. Шуменъ 2. VII. 1940 год.

ОТЪ ГАРНИЗОНЪ

Нашиятъ анегдотъ

левъ толстой и стражарѣтъ

Графъ Левъ Толстой видѣ веднажъ на улицата единъ стражаръ, който караше твърде грубо къмъ участъка единъ пиянъ. Графътъ спрѣ стражара и го попита:

— Можешъ ли да четешъ?
— Да,—бѣше отговора.
— А чель ли си евангелието?
— Да, господарю.
— Тогава трѣбва да знаешъ,

че не бива да оскѣблявашъ ближния си.

Стражарѣтъ изгледа видната външность графа и пита отъ своя страна:

— А ти знаешъ ли да пишешъ?
— Да,—отговори Толстой.
— Чель ли си инстинктъ за стражаритъ?
— Не,—отвърна писателя.
— Тогава иди първо прочетешъ следъ и тогава говоришъ съ мене.

рѣцията, веднага се раздѣли на нѣколко лагера. Едни обясняваха явлението съ свръхъ земни сили—тѣ бѣха лековѣритъ и суевѣрни хора отъ народа, гокови да пригърнатъ единъ новъ фетишизмъ, а това явление ги привличаше съ необяснимата си тайнственостъ. Хората отъ противния лагеръ твърдѣха—тѣ бѣха скептицитъ—че има много явления, които сж необяснени.—Това явление не е необяснимо,—твърдѣха нѣкои. Това бѣха рационалисти, хора, които презираха срѣдновѣковната рутина, хора на здравия смисълъ, упорити, логични. Започна една истинска словесна борба, една война на сжждения, предположения и заключения, една война ожесточена и абсурдна. Никога свѣтътъ не бѣ прживѣлъ по-голѣмо умствено раздвижване. И никога свѣтътъ

не бѣ се луталъ и заплиталъ въ толкова луди предположения. Тая словесна борба даде обиленъ материалъ на журналиститъ, на писателитъ и карикатуриститъ и особено последнитъ не можаха да се оплачатъ, че имъ липсва материалъ за усмиване. Най-сполучлива излѣзе карикатурата, която изобразяваше единъ отъ най-виднитъ английски учени, изобразенъ въ позата на прочутото Бурданоново магаре, което се колебае между две купи сѣно. Създадохъ се пасквили срещу видни хора, единъ хумористъ написа комедия, която има блестящъ успѣхъ, а неизвестенъ авторъ написа и композира единъ твърде духовитъ и привлѣкателенъ шлагеръ, който се носѣше отъ уста на уста. Съ него майкитъ дори приспиваха децата си, а влюбенитъ го пѣха

вечеръ изъ градинитъ.

Това умствено раздвижване продължи доста. На край свѣтътъ като че се умори, поллека, лека хората се отказаха да обясняватъ това чудно явление и го приемаха de facto, така, както се приема, безъ да се тълкува изгрѣва на слънцето или избухването на вулкани—нѣща, вече ясни на свѣта. Най-голѣмитъ умове капитулираха, или се задоволиха съ нѣкоя уклоничева теория. Месецъ юлий изтече, дойде августъ, премина и той, а нито вестъ се не чу вече за кораба. Хората се заеха съ всѣкидневната си работа и отново хлѣтнаха въ дѣлничнитъ си грижи, борби и желания.

Въ първитъ дни на месецъ септемврий, 1950 год., нова буря раздвижи свѣта: обединената жълта раса решително, съ дру-

женъ устремъ изгони и изби въ продължение на 36 часа всички европейци отъ Индия, Китай, Япония и островитъ отъ голѣмитъ архипелази въ Източна Азия. Следъ нови 24 часа английскитъ власти бѣха простосмазани въ Австралия и тоя континентъ отъ английски доминионъ, се превърна въ провинция на обединената жълта раса. Жълтата раса доби хегемонията надъ всички източни морета и Великия и Индийския океани станаха арени на нечувани въ човѣшката история борби. Жълтитъ бѣха разбрали, че сж несжкршима сила, изоставиха бърже междусобнитъ войни, Япония и Китай си подадохъ ръка и прекратиха въковнитъ войни помежду си. Ако жълтата опасностъ въ началото на 20 вѣкъ бѣше една фраза, съ която обичаха да

плашатъ, разбира се не тѣлно народитъ въ Европа, когато тя, обединена, Европа изпадна въ паника. Нейнитъ дни бѣха четени. Наистина, европѣ държави се организираха, тѣ образуваха общъ сѣтъ отбрана и съединената ска флота се бори, резултатно. Жълтитъ жонни, жертвувайки бездѣно, погребваха въ бездѣно океана европейскитъ параходи и подводници, аеропланитъ, като Паниката продължи още дена. Следъ това всичко Жълтата раса устремис погледъ къмъ Западъ и къмъ Страхотна буря надъ изстрадалата земя. Тѣмко въ това време ни нѣщо неочаквано.